

رابطه ی اختلال های شخصیت با نوع جرم در زندانیان

حمید محمدی فرود^۱ و دکتر مالک میرهاشمی^۲

هدف این پژوهش، بررسی میزان شیوع اختلال های شخصیت در مجرمان و ارتباط آنها با جرم بود. جامعه ی آماری این پژوهش، متشکل از تمامی مجرمان زندانی محکوم به جرایم عمدی زندان های استان تهران است. از این جامعه بر اساس نمونه گیری تصادفی مرحله ای و طبقه ای، ۴۴۰ نفر انتخاب و مورد آزمون قرار گرفتند. نتایج نشان داد که فراوانی اختلال های شخصیت اجتنابی خودشیفته، ضداجتماعی، پرخاشگر- خودآزار، منفعل- پرخاشگر و خودمغلوبی بیشتر از سایر اختلال ها است. همچنین، تحلیل داده ها نشان داد که در تایید رابطه ی بین چهار اختلال شخصیت اسکیزوئید، اجتنابی، نمایشی، و سواسی- جبری و نوع جرایم، شواهد کافی وجود دارد.

واژه های کلیدی: اختلال شخصیت، آسیب شناسی روانی، جرم، زندان.

مقدمه

یکی از ناهنجارهای روانی شایع در انسان اختلال های شخصیت، است به طوری که طبق بررسی ویسمن^۳ (۱۹۹۵)، شیوع اختلال های شخصیت، ۱۰ تا ۱۳ درصد جمعیت عمومی را دربر می گیرد. اختلال شخصیت، عبارت است از سبک های رفتاری و الگوی رفتاری با دوام ناسازگارانه و انعطاف ناپذیر نسبت به دریافت و تفکر درباره ی محیط و خویشتن. اختلال های شخصیت، دسته ای از اختلال های روانی هستند که با جرم ارتباط دارند. تحقیقات انجام شده، حاکی از ارتباط اختلال شخصیت با انواع جرایم است به طوری که طبق گزارش ارونن، هاکولا، و تیهانن^۴ (۱۹۹۶) احتمال ارتکاب به قتل، وقتی که فرد، مبتلا به اختلال شخصیت ضد اجتماعی است در مردان ۱۰ برابر و در زنان ۵۰ برابر افزایش می یابد. فاضل و دانش (۲۰۰۲) با بررسی نتایج تحقیقات زمینه یابی متعدد در زندان های کشورهای غربی نشان دادند که تقریباً یک هفتم زندانیان، به روان پریشی یا افسردگی

۱- عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن

۲- استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن

اساسی، مبتلا هستند و در حدود نیمی از کل زندانیان مرد و ۲۰ درصد زندانیان زن، اختلال شخصیت ضد اجتماعی دارند. این آمارها در مقایسه با جمعیت عمومی، نشانگر گستردگی شیوع نابهنجاری های روانی در زندانیان است که ضرورت توجه به روان درمانی را برای جمعیت زندانی مشخص می کند.

مطالعه ی سینگلتون، متزر و گاتوارد^۱ (۱۹۹۸) بر روی بیش از ۳۰۰۰ نفر زندانی در زندان های انگلستان و ولز نشان داد که اختلال های روانی در زندانیان، شیوع گسترده ای دارد. شایع ترین اختلال شخصیت در بین زندانیان، اختلال شخصیت ضد اجتماعی بود. در مردان، دومین اختلال شایع، اختلال شخصیت پارانوئید و در زنان، اختلال شخصیت مرزی بود. نتایج این مطالعه، همچنین نشان داد که حشیش و هروئین، رایج ترین مواد مخدري بود که زندانیان مصرف می کردند. در زندانیان، وجود چند اختلال روانی همزمان، یافته ای معمول بود و فقط کمتر از ۱۰ درصد زندانیان هیچ یک از اختلال های بررسی شده را نداشتند و زندانیانی که فقط یک اختلال داشتند، کمتر از ۲۰ درصد بود. نتایج پژوهش چرک، مولر، اشناپ و داقرتی^۲ (۱۹۹۷) نشان داد که زندانیان خشن به طور معنی داری انتخاب تکانشی نسبت به زندانیان غیر خشن نشان می دهند. علاوه بر این، تعداد پاسخ های تکانشی زندانیان با تعداد پاسخ های پرخاشگرانه که در مطالعه ی قبلی به دست آمده بود همبستگی معنی داری داشت. این مطالعه، اطلاعاتی را در رابطه با ارتباط بین رفتارهای تکانشی و پرخاشگرانه در زندانیان مرد، نشان داد.

ترادیف، مارزوک، لیون و پورترال^۳ (۱۹۹۷) خشونت بیماران روانی بعد از ترخیص از بیمارستان را مورد بررسی قرار دادند. نتایج نشان داد بیمارانی که یک ماه قبل از پذیرش رفتار خشونت آمیز داشتند، نسبت به آنانی که رفتار خشونت آمیز نداشته اند، بعد از ترخیص ۹ برابر بیشتر خشونت نشان دادند. بیماران مبتلا به اختلال شخصیت، چهار برابر بیش از بیماران غیر مبتلا رفتار خشونت آمیز نشان دادند. در اغلب موارد، هدف خشونت، اعضای خانواده، سایر نزدیکان و همان افرادی بودند که قبل از پذیرش در بیمارستان، مورد حمله واقع شده بودند. محققان، توصیه می کنند که درمانگران بایستی به طور مرتب، سابقه ی خشونت قبلی در بیماران را مورد بررسی قرار دهند تا از رفتار های خشونت آمیز پیشگیری شود.

1- Singleton, Metzger & Gatward

2- Cherek, Moeller, Schnabb & Dougherty

3- Tradiff, Marzuk, Leon & Porteral

کاپلان، سادوک و کرب^۱ (۱۹۹۴) در بررسی میزان شیوع اختلال های شخصیت در جمعیت عمومی معتقدند که میزان شیوع اختلال شخصیت پارانوئید ۰/۵ تا ۲/۵ درصد است. ران زاویل، کرانزler و بالز و همکاران^۲ (۱۹۹۸) میزان شیوع اختلال های شخصیت در سو مصرف کنندگان مواد را مورد بررسی قرار دادند. نتایج پژوهش، نشان داد که ۵۷ درصد از مبتلایان به سو مصرف مواد، حداقل یکی از ملاک های تشخیصی اختلال های شخصیت را دارا هستند. برودسکی، مالون، الیس، دولیت و مان^۳ (۱۹۹۷) ارتباط بین ویژگی های اختلال شخصیت مرزی و اقدام به خودکشی را مورد بررسی قرار دادند. نتایج نشان داد که رفتار تکانشی، تنها ویژگی اختلال شخصیت مرزی بود که با تعداد بیشتری از اقدام به خودکشی، بعد از تشخیص افسردگی و مصرف مواد ارتباط داشت.

ارونن و همکاران (۱۹۹۶) میزان شیوع اختلالات روانی در مرتکبان قتل را در فنلاند، مورد بررسی قرار دادند. نتایج این پژوهش نشان داد که ابتلا به اختلال شخصیت ضد اجتماعی، احتمال اقدام به قتل را در مردان بیش از ۱۰ برابر و در زنان بیش از ۵۰ برابر، افزایش می دهد. کراتزر و هادینگز^۴ در سال ۱۹۹۷ پیامدهای اختلال سلوک دوران کودکی را در بزرگسالی با مطالعه ی پرونده های بهداشت روانی و جنایی ۶۴۴۹ مرد و ۶۲۶۸ زن، با سابقه ی اختلال سلوک در کودکی، در سن ۳۰ سالگی بررسی کردند. ۷۶ درصد مردان و ۳۰ درصد زنان حداقل یک پرونده ی جنایی، یک اختلال روانی و یا هر دو را در سن ۳۰ سالگی دارا بودند. در مردان، رابطه ای قوی بین مشکلات سلوک در دوره ی کودکی و اختلال های روانی و جرم در بزرگسالی، به دست آمد.

مایلوکس، فورث و کرونر^۵ (۱۹۹۷) با بررسی رابطه ی بین رفتارهای ضد اجتماعی و سو مصرف مواد، نشان دادند که مصرف الکل و مواد با ویژگی های رفتاری ضد اجتماعی، همبستگی قوی دارد. جردن، شلنجر و فیربانک^۶ (۱۹۹۶) نیز طی پژوهشی، میزان شیوع اختلال های شخصیت در زندانیان زن را مورد تایید قرار دادند.

آمار زندانیان و مجرمان در سال های اخیر رو به تزاید بوده است به طوری که آمار زندانیان کشور در تیرماه ۱۳۶۴، ۴۲۲۴۹ و در تیرماه ۱۳۷۷، ۱۵۳۴۴۴ نفر و در تیرماه ۱۳۸۰، ۱۶۹۲۹۲ نفر گزارش شده است. همچنین، از سال ۱۳۶۰ تا ۱۳۷۷ تعداد ۱۲ زندان به آمار زندان های کشور افزوده شده است (محمدی فرود، ۱۳۸۱). درچنین شرایطی، بررسی عوامل شخصیتی و روانی مجرمان و نقش

1- Kaplan, Sadock & Crep

2- Rounsaville, Kranzler & Balls

3- Brodsky, Malone, Ellis, Dulit & Mann

4- Kratzer & Hodings

5- Mailloux, Forth & Kroner

6- Jordan, Schlenger & Fairbank

اختلال های روانی در مجرمان، می تواند در طراحی پروتکل های مناسب درمانی برای چنین مجرمانی موثر باشد. پژوهش حاضر، درصدد بررسی میزان شیوع اختلال های شخصیت در مجرمان و رابطه ی آن با انواع جرایم بوده است.

روش

جامعه ی آماری، نمونه و روش نمونه گیری

جامعه ی آماری این پژوهش، متشکل از تمامی زندانیان زندان های استان تهران در سال ۱۳۸۵ است. پس از برآورد حجم نمونه ($n=440$)، با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی چند مرحله ای، ابتدا ۳ زندان از بین زندان های استان تهران انتخاب شد، سپس از بین زندانیان این زندان ها به نسبت تعداد زندانیان، نمونه ی مورد نیاز انتخاب گردید.

ابزار

در این پژوهش، از پرسشنامه ی بالینی چند محوری میلون II استفاده شد. پرسشنامه ی بالینی چند محوری میلون (MCMI-II)^۱ یک مقیاس بالینی غربالگری و تشخیص بالینی برای اختلال های شخصیت است. بر اساس نظریه ی شخصیت و آسیب شناسی میلون، پرسشنامه ی بالینی چند محوری II برای تشخیص ۲۲ اختلال از قبیل، اختلال شخصیت اسکیزوئید، اجتنابی، نمایشی وابسته خودشیفته، ضد اجتماعی، پرخاشگر- دیگر آزار، وسواس جبری، منفعل- پرخاشگر، خودمغلوبی اسکیزوتایپال، مرزی، پارانویید و سندرم های بالینی، اختلال اضطرابی بدنی شکل، اختلال دوقطبی اختلال کج خلقی، وابستگی به الکل، وابستگی به مواد و داروها، اختلال تفکر، افسردگی اساسی و اختلال هذیانی قابل استفاده است (میلون، ۱۹۸۷ نقل از خواجه موگهی، ۱۳۷۳).

اعتبار MCMI-II به طور کلی تایید شده است و در خصوص مقیاس های محور II، بالاترین ثبات را در پیش بینی ها نشان داده است. همچنین، آزمودنی های بهنجار، به طور قابل ملاحظه ای در مقایسه با آزمودنی های بیمار، بالاترین ضرایب ثبات را نشان می دهند. متوسط ضرایب به دست آمده برای ۲۲ مقیاس بالینی، ۰/۸۹ و در دامنه ی ۰/۸۱ تا ۰/۹۵ است. در خصوص اعتبار این پرسشنامه، به دلیل همپوشی گسترده ی ماده، نمی توان در مورد ساختار عاملی این آزمون اطمینان داشت. با این حال همپوشی هایی نیز بر اساس همپوشی سازه ها وجود دارد. یعنی اختلال های

شخصیت، ماهیت های مجزایی ندارند. این پرسشنامه، روی یک نمونه ی ملی متشکل از ۱۲۹۲ نفر از زنان و مردان بیمار براساس ملاک های تشخیصی DSM-III و DSM-III-R هنجاریابی شده است (میلون، ۱۹۸۷ نقل از خواجه موگهی، ۱۳۷۳). خواجه موگهی (۱۳۷۳) به منظور آماده سازی این پرسشنامه برای استفاده در جمعیت مرضی ایران با استفاده از فرمول کودر- ریچاردسون، میانگین و میانه ی ضرایب پایایی در تمام مقیاس ها را بین ۰/۸۴ و ۰/۸۵ و با استفاده از روش بازآزمایی، به ترتیب ۰/۸۵ و ۰/۸۶ گزارش کرده است.

یافته ها

با توجه به متغیرهای مورد مطالعه و داده های جمع آوری شده و به منظور توصیف آن ها، از شاخص های مناسب آمار توصیفی استفاده شده است. علاوه بر این، به منظور آزمون فرضیه های تحقیق با توجه به مفروضه های آزمون های آماری از آزمون مجذور خی استفاده شده است.

جدول ۱: فراوانی و درصد آزمودنی ها به تفکیک جنس

متغیر	فراوانی (درصد)	متغیر	فراوانی (درصد)
وضعیت تاهل			
جنس		مجرد	۳۸۷ (۸۸)
مرد	۱۴۷ (۳۳/۴)	متاهل	۲۹۳ (۶۶/۶)
زن	۵۳ (۱۲)		
سطح تحصیلات			
سن			
زیر دیپلم	۱۸۲ (۴۱/۴)	زیر ۲۵ سال	۶۰ (۱۳/۶)
دیپلم	۱۵۰ (۳۴/۱)	۲۶-۳۵ سال	۱۷۱ (۳۸/۹)
فوق دیپلم	۳۶ (۸/۲)	۳۶-۴۵ سال	۱۲۹ (۲۹/۳)
بالاتر از فوق دیپلم	۳۷ (۱۶/۲)	بالاتر از ۴۶ سال	۸۰ (۱۸/۲)

همان طور که در جدول ۱ ملاحظه می شود، اکثر زندانیان (۸۸ درصد) را مردان و تنها ۱۲ درصد آنان را زنان تشکیل می دهند، ۴۱/۴ درصد از زندانیان، دارای تحصیلات زیر دیپلم ۳۴/۱ درصد دیپلم، ۱۶/۲ درصد بالاتر از دیپلم و ۸/۲ درصد نیز فوق دیپلم هستند. بیشتر زندانیان (۶۷ درصد) متاهل و ۳۳ درصد آنان مجرد هستند. همچنین، بیش از یک سوم زندانیان (۳۸/۹ درصد) بین ۲۶ تا

۳۵ ساله هستند در حالی که ۲۹/۳ درصد آنان ۳۶-۴۵ ساله ، ۱۸/۲ درصد بالاتر از ۴۶ ساله و ۱۳/۶ درصد نیز کمتر از ۲۵ سال هستند.

همان طور که در جدول ۲ ملاحظه می شود، بیش از نیمی از زندانیان (۵۱/۸ درصد) به جرم کلاه برداری، ۱۵/۷ درصد مرتکب سرقت و ۱۰/۲ درصد محکوم به پرداخت دیه هستند و بقیه جرایم به ترتیب، خیانت (۸/۶ درصد)، منکرات (۵ درصد)، عدم پرداخت مهریه (۴/۱ درصد)، قتل (۳ درصد) و قاچاق (۱/۶ درصد) است که در مرتبه های بعدی قرار دارند.

جدول ۲: فراوانی و درصد آزمودنی ها به تفکیک نوع جرم

جرایم	فراوانی	درصد
منکرات	۲۲	۵
سرت	۶۹	۱۵/۷
قتل	۱۳	۳
کلاه برداری	۲۲۸	۵۱/۸
جنایت	۳۸	۸/۶
مهریه	۱۸	۴/۱
دیه	۴۵	۱۰/۲
قاچاق	۷	۱/۶
جمع	۴۴۰	۱۰۰

داده های جدول ۳ حاکی از آن است فراوانی اختلال های شخصیت اجتنابی، خودشیفته ضد اجتماعی، پرخاشگر- خود آزار، منفعل- پرخاشگر و خودمغلوبی، بیشتر از سایر اختلال ها است. در مورد رابطه ی اختلال شخصیت و نوع جرم، خلاصه ی نتایج آزمون مجذور خی را در جدول ۴ ارائه کرده ایم. با توجه به نتایج آزمون مجذور خی (۱۳/۹۵۰) و سطح معنی داری ۰/۰۵۲ نمی توان فرض وجود رابطه، بین ابتلا به اختلال شخصیت و جرایم زندانیان را تایید کرد.

رابطه ی بین اختلالهای شخصیت و نوع جرم را در جدول ۵ بررسی کرده ایم: با توجه به نتایج آزمون های مجذور خی و سطوح معنی داری آنان می توان قضاوت کرد که بین نوع جرم با اختلال های شخصیت اسکیزوئید به میزان ۰/۱۸۲، اجتنابی به میزان ۰/۱۸۹، نمایشی به میزان ۰/۲۵۰، وسواسی- جبری به میزان ۰/۲۰۹ رابطه ی معنی دار وجود دارد. درعین حال، نتایج

آزمون مجذور خی و سطوح معنی داری آن ها نشان می دهد که بین سایر اختلال های شخصیت و نوع جرایم زندانیان، رابطه ی معنی دار وجود ندارد.

جدول ۳: فراوانی و درصد آزمودنی ها به تفکیک ابتلا به اختلال شخصیت

اختلال شخصیت	سالم		بیمار	
	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد
اسکیزوید	۲۸۰	۶۳/۶	۱۶۰	۳۶/۴
اجتنابی	۱۶۶	۳۷/۷	۲۷۴	۶۲/۳
وابسته	۳۳۲	۷۵/۵	۱۰۸	۲۴/۵
نمایشی	۴۰۵	۹۲	۳۵	۸
خودشیفته	۲۲۰	۵۰	۲۲۰	۵۰
ضد اجتماعی	۲۰۰	۴۵/۵	۲۴۰	۵۴/۵
پر خاشگر	۱۹۳	۴۳/۹	۲۴۷	۵۶/۱
وسواسی جبری	۳۵۷	۸۱/۱	۸۳	۱۸/۹
منفعل - پر خاشگر	۱۹۵	۴۴/۳	۲۴۵	۵۵/۷
خود مغلوبی	۲۱۲	۴۸/۲	۲۲۸	۵۱/۸
اسکیزوتایپال	۲۵۰	۵۶/۸	۱۹۰	۴۳/۲
مرزی	۲۵۵	۵۸	۱۸۵	۴۲
پارانویید	۳۳۳	۷۵/۷	۱۰۷	۲۴/۳
کل	۲۵۱	۵۷	۱۸۹	۴۳

جدول ۴: خلاصه ی نتایج آزمون رابطه ی اختلال شخصیت و جرم

متغیرها	N	مجذور خی	درجه ی آزادی	سطح معنا داری
اختلال شخصیت و جرم	۴۴۰	۱۳/۹۵۰	۷	۰/۰۵۲

جدول ۵: خلاصه ی نتایج آزمون رابطه ی اختلال شخصیت و نوع جرم

متغیرها	مجدورخی	درجه ی آزادی	ضریب فی	ضریب V کرامر
اسکیزویید و نوع جرم	* ۱۴/۶۳۲	۷	* ۰/۱۸۲	* ۰/۱۸۲
اجتنابی و نوع جرم	* ۱۵/۷۵۹	۷	* ۰/۱۸۹	* ۰/۱۸۹
وابسته و نوع جرم	۱۱/۱۱۰	۷	-	-
نمایشی و نوع جرم	** ۲۷/۴۴۴	۷	** ۰/۲۵۰	** ۰/۲۵۰
خودشیفته و نوع جرم	۱۱/۸۶۱	۷	-	-
ضد اجتماعی و نوع جرم	۸/۴۷۰	۷	-	-
پرخاشگر- دیگر آزار و نوع جرم	۹/۰۳۴	۷	-	-
وسواسی- جبری و نوع جرم	** ۱۹/۱۵۴	۷	** ۰/۲۰۹	** ۰/۲۰۹
منفعل- پرخاشگر و نوع جرم	۱۳/۱۶۵	۷	-	-
خودمغلوبی و نوع جرم	۱۲/۷۷۶	۷	-	-
اسکیزوتایپال و نوع جرم	۴/۶۳۰	۷	-	-
مرزی و نوع جرم	۱۲/۷۴۰	۷	-	-
پارانویید و نوع جرم	۱۱/۸۶۴	۷	-	-

* معنی دار در سطح ۰/۰۵ ؛ ** معنی دار در سطح ۰/۰۱

بحث و نتیجه گیری

شواهد به دست آمده از این مطالعه نشان می دهد که در خصوص اختلال های شخصیت، شیوع این اختلال ها در زندانیان تنها در ارتباط با اختلال های اجتنابی، خودشیفته، ضد اجتماعی و پرخاشگر- دیگر آزار، منفعل- پرخاشگر و خود مغلوبی بیشتر بوده است. با توجه به ماهیت اختلال های فوق، به ویژه اختلال شخصیت ضد اجتماعی، پرخاشگر- دیگر آزار، شیوع این اختلال ها در بین زندانیان دور از انتظار نیست.

نتایج نشان داد که بین اختلال شخصیت و نوع جرایم، رابطه ی معنی داری وجود ندارد. توجه احتمالی این یافته این است که نوع جرایم و تقسیم بندی آنان در این مطالعه می تواند عامل اصلی عدم ارتباط معنی دار بین اختلال شخصیت و نوع جرایم باشد. در مطالعات کاپلان و همکاران (۱۹۹۴)، ایرونی و همکاران (۱۹۹۶)، گراتزر و هادینگز (۱۹۹۷)، مایلوکس و همکاران (۱۹۹۷)، ران

زاویل و همکاران (۱۹۹۸) رابطه ی معنی داری بین ابتلا به اختلال های شخصیت، به ویژه اختلال های شخصیت مرزی و ضد اجتماعی گزارش شده است.

نتایج نشان داد که در بین ۱۳ نوع اختلال شخصیت اندازه گیری شده در مقیاس میلون II، تنها بین ۴ اختلال شخصیت اسکیزوئید، وابسته، نمایشی، وسواسی-جبری و نوع جرایم زندانیان، رابطه ی معنی دار وجود دارد. این یافته با نتایج کراتزر و هادینگز (۱۹۹۷) کاپلان و همکاران (۱۹۹۴) ارونن و همکاران (۱۹۹۶) مطابقت دارد.

با توجه به نتایج به دست آمده، می توان اظهار داشت که بین ابتلا به اختلال های شخصیت و جرم رابطه ی معنی داری وجود دارد. این نتایج، نشان می دهد که همانند نتایج به دست آمده از سایر مطالعات نظیر ارونن و همکاران (۱۹۹۷)؛ چرک و همکاران (۱۹۹۷)؛ ران زاویل و همکاران (۱۹۹۸)؛ ترادیف و همکاران (۱۹۹۷) شیوع اختلال های شخصیت در بین مجرمان و زندانیان، بالا است. به عبارت دیگر بسیاری از زندانیان، از برخی بیماری های روانی به ویژه اختلال های شخصیت، رنج می برند. بنابراین، پیشنهاد می شود که همراه با در نظر گرفتن جنبه های جرم شناختی و جامعه شناختی رفتار زندانیان، لازم است جنبه های روان شناختی و رفتاری آنان نیز از نظر مسوولان قضایی، مورد دقت قرار گیرد.

منابع

خواجه موگهی، ن. (۱۳۷۳). *آزماده سازی پرسشنامه بالینی چندمحوری میلون دو (MCMI-II)*. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه علوم پزشکی ایران. انستیتو روان پزشکی تهران.

کاپلان، ه.، سادوک، ب.، و کرپ، ج. (۱۹۹۴). *خلاصه روان پزشکی*. ترجمه نصرت اله پور افکاری. تهران: نشر دانشگاهی. (۱۳۷۹)

محمدی فرود، ح. (۱۳۸۱). *بررسی توصیفی زندان های کشور و تبیین مشکلات آن ها*. طرح پژوهشی. قوه قضاییه: مرکز آموزشی پژوهشی سازمان زندان ها.

Brodsky, B.S., Malone, K.M., Ellis, S.P., Dulit, R.A., & Mann, J. (1997). Characteristics of borderline personality disorder associated with suicidal behaviour. *American Journal of psychiatry*. 154, 1715-1719.

Cherek, D., Moeller, F.G., Schnabb, W., & Dougherty, D.M. (1997). Studies of violent and nonviolent male paroles: I. Laboratory and psychometric

- measurements of aggression. *Biological Psychiatry*. Vol.41, Issue 5. 514-522.
- Eronen, M., Hakola, P., & Tiihonen, J. (1996). Mental disorders and homicidal behavior in Finland. *Genetic Psychiatry*. Vol.53(6), 497-501.
- Fazel, S., & Danesh, J. (2002). Serious mental disorder in 23000 prisoners: A systematic review of 62 survey. *Lancet* 359, 545- 550
- Jordan, B.K., Schlenger, W.E., Fairbank, J.A., & Caddell, J.M. (1996). Prevalence of psychiatric disorders among incarcerated women. *Genetic psychiatry*, Vol.53, No.6, 435-441.
- Kratzer, L., & Hodgins, S. (1997). Adult outcomes of child conduct problems: A cohort study. *Journal of Abnormal Child Psychology*, Vol.25, No.1, 65-81.
- Mailloux, D.L., Forth, A.E., & Kroner, D.G. (1997). Psychopathy and substance use in adolescents male offenders. *Psychological Reports*. Vol.81, 529-530.
- Rounsaville, B.J., Kranzler, H.R., Balls, S., Tennen, H., Poling, J. & Triffleman, E. (1998). Personality disorders in substance abusers: Relation to substance use. *Journal of Nervous and Mental Disorder*. Vol.186. No.2, 87-95
- Singleton, N., Metzger, H., & Gatward, R. (1998). *Psychiatric morbidity among prisoners in England & Wales*. London Office for National Statistics.
- Tradiff, K., & Marzuk, P.M., Leon, A.C., & Porteral, L. (1997). A prospective study of violence by psychiatric patients after hospital discharge. *Psychiatric Services*. 48, 678-681.
- Weissman, M.M. (1995). The epidemiology of personality disorders. *Journal of Personality Disorders*. 7, 44-62.